

Українська мрія - єдність, свобода і незалежність. Основа державності, якої споконвіку намагалися позбавити цю прекрасну частину земель всі її так звані "сусіди" прикриваючись «високими» інтересами, час від часу набувала цілком ясні обриси. Так сталося і на початку 1918 р. У цей січневий місяць у запалі революційних змін була створена Українська Народна Республіка, відома як УНР. Більш того, на тих територіях, які входили до складу колись потужної Австро-Угорської імперії, була утворена ЗУНР - Західноукраїнська Народна Республіка.

Вже до кінця року, в грудні 1918 р. у Фастові, з гарячим бажанням втілити українську мрію в реальність, лідерам цих двох держав вдалося підписати своєрідний поєднувальний договір. Цей договір увійшов в нашу сучасну історію як «Акт злуки», який 22 січня 1919 р. був публічно оприлюднений в Київській столиці на знаменитій Софійській площі.

Набираюча обертів машина кривавої диктатури, яка прийшла на зміну колишнім «консерваторам», поспішила зламати і ці сміливі починання вільного українського народу. Вже буквально через кілька місяців більшовики увійшли в Київ, Закарпаття окупувала Чехословаччина, а Східну Галичину – поляки.

Акт злуки тоді так і залишився лише декларацією, але народ ніколи не втрачав надію, адже народ, який втратив надію просто зникає. Надію, приміром, втратили нащадки кривавих диктаторів, коли Великий і Могутній Радянський Союз - об'єднання, побудоване зовні на «нових канонах справедливості», а всередині на крові і безглуздіх жертвах, звалилося, не залишивши після себе нічого, що могло б його реанімувати.

22 січня 1990 року. Мільйони українців вишикувалися у справжній живий ланцюг, що розтягся від Києва до Львова. Вони відзначали День Соборності, День своєї української єдності та свободи.

21 січня 1999 року відповідно до Указу Президента України № 42/99 День Соборності був закріплений на законодавчому рівні суверенної держави. Потім, 30 грудня 2011 року, відповідно до Указу Президента України № 1209/2011 під назвою «Про відзначення в Україні деяких пам'ятних дат і професійних свят», День Свободи, який раніше відзначався 22 листопада, був об'єднаний з Днем Соборності і свято набуло нової назви – «День Соборності та Свободи України».

Після подій 2013-2014 рр., революції Гідності і трагедії початку неоголошеної війни Росії проти України, окупації Кримського півострова і декількох обласних центрів на сході України «братнім російським народом», відповідно до Указу Президента України № 871 / 2014 від 13-го листопада 2014 року, святу повернули колишню назву. «Відзначати щорічно 22 січня - у день проголошення в 1919 році Акта злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки - День Соборності України. Внести до Указу Президента України від 30 грудня 2011 року № 1209 "Про відзначення в Україні деяких пам'ятних дат та професійних свят" зміну, виключивши абзац другий статті 1.» – йдеться в Указі.

У цей День весь український народ відчуває гордість за свою державу. Єдність і свобода роблять нас гідними нащадками наших батьків! Будемо ж зберігати цей безцінний скарб! Хай береже Господь нашу святу Україну!

БІЙ ПІД КРУТАМИ

(29 січня 1918 року)

У цьому році виповнюється 97 років одній з найтрагічніших сторінок нашої історії.

В середині січня 1918 р. петроградський Раднаком розгорнув повномасштабний військовий наступ проти Української Народної Республіки.

На столицю України насувалися озброєні до зубів більшовицькі орди під командуванням М. Муравйова.

До ст. Крути було відправлено 300 виснажених попередніми боями юнаків 1-ї Української військової школи та курінь Січових стрільців, який було створено в середині січня 1918 р. з ініціативи патріотичної української молоді – студентів Київського університету Св. Володимира та Українського народного університету, а також учнів 2-ї Української гімназії ім. Кирило-Мефодіївського братства.

Для натиску на ст. Крути М. Муравйов використав найбільш надійні свої сили – петроградських і московських червоногвардійців і матросів-балтійців, всього близько 1 000 бійців. Наступ піхоти підтримували гарматним і кулеметним вогнем два бронепотяги.

П'ять годин - безперестанку студентський курінь стримував наступ червоних, втрачаючи молоді життя, під градом куль і гранат. Московські солдати без жалю багнетами проколювали юначі груди, прикладами рушниць розбивали голови, добивали поранених – згадували очевидці тих трагічних подій.

28 студентів потрапили в полон. Муравйовці цілу ніч по-звірячому мордували їх, а на

світланку поведи на розстріл. У зимове холодне небо злетіли звуки гімну «Ще не вмерла України». Більшовицькі кати заборонили місцевим селянам поховати за християнським обрядом тіла, залишивши їх на засніженому полі.

Київ було захоплено більшовиками, а вже у березні столицю УНР було звільнено.

Тільки тоді почали розшукувати тіла молодих людей, які загинули під Крутами. Вдалося знайти лише 30 скалічених тіл юнаків, більшість з яких урочисто поховали у братській могилі у Києві на Аскольдовому цвинтарі.

„Стримайте ж ваші сльози, які котяться: ці юнаки поклали свої голови за визволення Вітчизни, і Вітчизна збереже про них вдячну

пам'ять на віки вічні”, – сказав Президент УНР Михайло Грушевський під час поховання героїв.

Ця героїчна й водночас трагічна подія знаменувала початок нової епохи національного пробудження українців, усвідомлення нашого права жити на

власній землі та святого обов'язку – боронити її. Пам'ять про них, як і та велична слава, за яку вони боролися – невмируща. Вічна їм слава!

МІЖНАРОДНОМУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОМУ ЦЕНТРУ – БУТИ!

Досвід провідних країн світу, які пройшли свій шлях від країн, що розвиваються, переконливо свідчить, що важливим чинником економічного зростання є інвестиції, які можна залучити лише за умови інноваційного розвитку. Ці кошти конче потрібні в аграрному секторі, який демонструє стійке зростання, їх можна спрямовувати на розвиток сільських громад.

Країни з розвинуеною економікою вже давно довели ефективність взаємодії держави і бізнес-спільноти.

Враховуючи поглиблення інтеграції нашої країни до ЄС та світового економічного

простору, подальший розвиток вітчизняного аграрного сектору має відбуватися і через створення інноваційних центрів на регіональному, національному і міжнародному рівнях.

Наш університет завжди був і є лідером аграрної освіти і науки, осередком передової наукової думки. Саме наш науковий потенціал має стати локомотивом на шляху розвитку таких центрів. І сьогодні університет уже є учасником проекту створення у нашому регіоні міжнародного інвестиційно-інноваційного центру. Для розробки і впровадження проекту створена робоча група, яку очолили професори О.М. Варченко і Т.М. Димань. Розроблено покроковий план роботи на 2015 рік, що включає реконструкцію та реорганізацію освітньої бази, розбудову бізнес-інкубатора, створення проекту аграрно-індустріального парку “Об'єднаний споживач”. В результаті його здійснення буде створена міцна платформа (хаб) розвитку

територіальних громад і територія випереджаючого розвитку як модель сталого розвитку сільських територій, яка в перспективі може стати загальнонаціональною.

Виступивши організатором цього проекту, ми маємо наполегливо працювати над залученням партнерів з бізнесу, державних установ та сільських громад. Ми маємо тверде переконання, що реорганізація та реконструкція освітньої бази зробить найбільш привабливим надання освітніх послуг саме у нашому університеті, підвищить його конкурентоспроможність. І на виході ми отримуватимемо фахівця, за яким роботодавці стоятимуть у черзі.

На сьогодні, практично в умовах війни, ми не маємо права чекати на допомогу держави. Ми повинні заробляти кошти своїм інтелектом, як це відбувається у провідних країнах світу. Тож міжнародному інноваційно-інвестиційному центру – бути!

Наш кор.

Збори трудового колективу

Відбулися збори трудового колективу університету, на яких було заслухано звіт ректора, академіка А.С. Даниленка.

Анатолій Степанович доповів про діяльність університету у 2014 році, відмітив наші здобутки щодо зміцнення матеріальної бази, надання освітніх послуг, проведення наукових досліджень, підготовки наукових кадрів. Особливо була відзначена виробнича діяльність ННДЦ, завдяки якій ми маємо додаткове джерело самофінансування університету. Зупиняючись на завданнях 2015 року, А.С. Даниленко наголосив на тому, що у нинішніх складних умовах, коли в зв'язку з воєнними діями на сході дуже скорочено бюджетне фінансування, необхідно так організувати роботу, щоб не знизити якість навчального процесу і зберегти науково-педагогічний колектив.

Також було заслухано звіт голови профкому доц. Недашківського В.М. та інформацію головного бухгалтера Лозицького А.А.

Збори трудового колективу схвалили звернення до Голови Верховної Ради України щодо повернення закладам освіти пільг зі сплати земельного податку та ухвалили відповідну резолюцію.

Кілька порад щодо вузівського етикету

- Приходьте вчасно, не запізнюйтесь на навчання. Краще випередити викладача, щоб за ним за останнім закрилися двері і більше не грюкали і не «вибачалися» під час пари.
- Відключайте, будь-ласка, звук у своїх телефонах, дзвінки відволікають і викладача, і студентів.
- Не викрикуйте з місця. Краще підніміть руку і вас запитують і вислухають.
- Конспектуйте лекцію. Коли ви записуєте, краще засвоюєте інформацію. На лекції викладачі часто розповідають те, чого не знайти у підручнику, актуальну інформацію з власного досвіду.

- Ведіть дискусію спокійно, висловлюйте аргументи і контраргументи, не переходячи на особистості. Якщо ви бачите, що співрозмовник непохитний, переведіть розмову на іншу тему.
- Ніколи не перебивайте того, хто говорить. Дослухайте до кінця анекдот або історію, навіть вже знайому вам.
- Вершиною невихованості є відволікання під час розмови на свій годинник або записник. Навіть якщо ви втомилися і вам нудно, не показуйте цього.
- Менше приділяйте уваги власній персоні. Перебуваючи у товаристві, ви можете відчувати, що в інтелектуальному плані ви вище за інших, але не намагайтеся показати свою перевагу.
- Не менш важливим, ніж уміння добре говорити, є вміння із зацікавленістю слухати співрозмовника.
- Будьте завжди люб'язні та привітні.

ВІЙНА У СЕРЦІ КОЖНОГО

Війна на сході нашої країни, розв'язана країною-агресором Росією, переповнює серця українців обуренням та ненавистю до загарбників, які віроломно вторгнулися на нашу землю. Сьогодні серед нас немає жодної байдужої людини, яка б стояла осторонь цих подій.

Свої почуття і ставлення до агресора висловили наші викладачі у віршах, які ми пропонуємо читачам.

НАС НІХТО НІКОЛИ НЕ ЗДОЛАЄ

Сьогодні Україна в небезпеці –
Найманці Путіна посунули на нас,
Украти Крим наш, але їм все мало
Їх ціль – загарбати Донбас.
Вони прийшли «допомагати»
Сепаратистам «волю» здобувати,
І на очах у всього світу
Їм зброю найсучаснішу давати.
Будинки, школи і лікарні,
Фабрики, заводи й дитсадки,
Електростанції і шахти
Терористи нищать залюбки.
Земля Донбасу вже стікає кров'ю,
Міста і села перетворено в руїни,
Бо не хоче імператор Путін
Бачити в Євросоюзі Україну.
Та чим сильніше скаженіє Путін,
І чим більше завдає нам болю,
Тим міцнішає наш український дух
І згуртованість у боротьбі за волю.
Весь світ сьогодні Україні
Усім, чим може, помагає.
За нами правда! З нами Бог!
І нас ніхто ніколи не здолає!

*Дяченко Л.С., професор кафедри
технології кормів, кормових добавок і
годовлі тварин*

Лист до російського агресора

Ти думав, що тебе зустріне з хлібом
Луганщина й шахтарський наш Донбас?
Та є український, наш мужній воїн,
І вам ніколи не здолати нас.

Бо наша сила волі є безмежна,
За правду ми йдемо в запеклий бій,
І буде Україна незалежна,
А вами, нелюди, керує справжній Вій.

Ти не під Богом ходиш на цім світі,
Агресоре – ти диявол, сагана,
Стають від тебе сиротами діти,
І кожна прокляне тебе вдова.

Не знайдеться у тебе тої зброї,
Щоб українців ввергнути у ніч,
Тебе зупинить наш шалений опір,
Тебе зупинить Запорізька Січ.

І запанує в Україні правда,
І об'єднається навколо нас весь світ,
І будем ми шанована громада,
Вважаєте вірш мій цей як заповіт.

*Городецький О.С., доцент кафедри
технологій у рослинництві
та захисту рослин*

Хто ви: генерал, капітан чи рядовий?

ТЕСТ

Цей тест допоможе вам визначити, чи сильні ви командувати іншими людьми чи підкорятися і якою мірою.

Виберіть найбільш підходящий для вас варіант відповіді.

- Дружба для вас:
 - співробітництво;
 - підтримка;
 - альтруїзм.
- Справжній художник (артист) має насамперед володіти:
 - талантом;
 - рішучістю;
 - підготовкою.
- На вечірці ви часто відчуваєте себе:
 - “півником”;
 - “куркою”;
 - “курчам”.
- Якщо б ви були геометричною фігурою, то буди б:
 - циліндром;
 - сферою;
 - кубом.
- Коли вам подобається жінка (чоловік), ви:
 - робите перший крок;
 - чекаєте, поки вона (він) зробить перший крок;
 - робите дрібні кроки.

- Ви стикаєтеся з несподіванкою (не тільки сидячи за кермом) і:
 - гальмуєте;
 - додаєте швидкість;
 - губитеся.
- Якщо вам доводиться говорити на публіці, ви відчуваєте, що:
 - всі слухають;
 - вас критикують;
 - ніяковіте.
- В експедицію краще брати товаришів:
 - міцних;
 - розумних;
 - досвідчених.
- Скажімо правду, Попелюшка була:
 - нещасна дівчинка;
 - хитрюга-кар'єристка;
 - зануда.
- Як би ви визначили своє життя:
 - партія в шахи;
 - матч боксу;
 - гра в покер.

Підрахунок балів

Питання 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
 а) 3 3 3 1 3 3 3 3 1 2
 б) 2 2 3 2 2 2 2 3 1
 в) 1 1 1 2 1 1 1 1 2 3

Результати

Якщо ви в сумі набрали не більше 16 балів, то ви - простий РЯДОВИЙ. Ви занадто považаєте інших і ототожнюєте себе зі слабкостями ближніх, а тому не здатні командувати і успішно конкурувати, адже для цього необхідно вміти сприймати і вирішувати чужі проблеми. Проаналізуйте, скільки разів ваші спроби керувати зазнавали невдач. Якщо ви і без лідерства відчуваєте себе прекрасно, залишайтеся дещо осторонь від подій, по суті це не так вже й погано - так спокійніше.

Якщо ви набрали від 17 до 23 балів, то ви - молодший офіцер. Це досить незручне становище: між молотом і ковадлом. Ви і на роботі насилу приймаєте рішення. Ви - трохи командуючий, а трохи – військовий. Вам важко домогтися визнання, ваші аргументи занадто раціональні і засновані лише на власному досвіді.

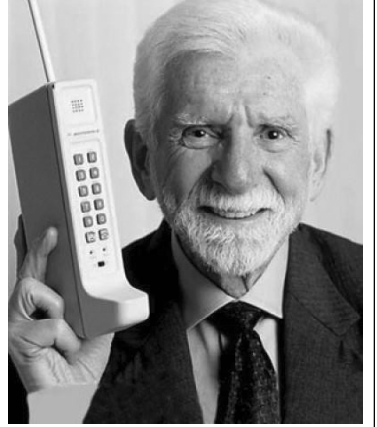
Якщо ви набрали 24 і більше балів, ви - ГЕНЕРАЛ. З дитячих років ви завжди першими пропонували свої послуги, коли йшлося про громадські справи. З віком ваш вплив на інших людей міцнів і особливо проявлявся у важкі хвилини. Якщо ви честолюбні і не боїтеся важкої роботи, цей дар може підняти вас дуже високо. Якщо ж ні - задовольняйтеся тим, що вас вважають прекрасним другом, порадником і ви завжди опиняєтеся в центрі уваги на вечірках.

УКРАЇНЕЦЬ ВИНАЙШОВ “МОБІЛКУ”!

40-річчю стільникового телефону
присвячується

В історії людства можна відзначити принаймні дві визначальні події, які сприяли розвитку телекомунікацій: у 1876 році Олександр Белл здійснив перший телефонний дзвінок, а вже у 1973 році українець Мартін Купер використав для цього дивовижний пристрій, який на сьогодні є невід'ємною частиною нашого життя.

Мартін Купер, якому зараз 84, народився у сім'ї українських емігрантів у Чикаго, які приїхали з містечка під Києвом. Його кар'єрний шлях розпочався у компанії Motorola, що тоді конкурувала з Bell Labs у розробці автомобільних стільникових телефонів. Саме тут він створив свій перший мобільний пристрій DynaTAC.

Купер зібрав команду, якій вдалося розробити і зібрати неіснуючий до цього продукт за 90 днів. Телефон важив близько 2,5 кг, за що був названий «цеглиною». Акумулятор вистачало лише на 20 хвилин розмови. Але рука все рівно не могла втримати таку трубку довше. Тим не менше, це аж ніяк не вплинуло на його популярність.

Вперше Купер подзвонив з мобільного телефону у 1973 році голові конструкторського відділу компанії Bell Labs, Джоелу Енгелу. Потім він згадував: «Не пам'ятаю, що він тоді відповів, але мені здалося, що я чув, як скриплять його зуби».

Вже у 1989 році в магазини надходить нова версія телефону. Цього разу він був удвоє меншим і міг поміститися у кишені. Так Купер розпочав еру «чим тонше, тим краще».

На сьогодні Купер є співзасновником численних успішних компаній зв'язку разом зі своєю дружиною і діловим партнером Арлін Харріс.

Тепер Мартін хоче зробити з Інтернетом те, що він зробив з телефоном. Єдине, що заважає Куперу реалізувати свої задуми – це вік. Нині, коли йому виповнилося 84, його основними конкурентами є 20-30 річні винахідники.

Поступово стільникова індустрія видозмінювала форму та розмір телефону, збільшувала кількість його функцій, одним словом, робила мобільний телефон невід'ємною частиною повсякденного життя.

Знаючи все це, можна відзначити, що Мартін Купер зробив неможливе – він створив пристрій, яким користуються всі: від політиків і бізнесменів до підлітків. За це він отримав загальне визнання і посів місце у Залі Слави бездротового зв'язку.

А ось, що винахідник думає про роки еволюції стільникового зв'язку: «Навіть незважаючи на те, що ми всі були мрійниками, цього ми навіть уявити собі не могли. Я сам користуюся смартфоном і вважаю деякі його можливості досить цікавими. Проте в цілому практично весь функціонал сучасного телефону набагато ефективніше реалізується за допомогою інших засобів. Єдина перевага смартфона в тому, що вам не потрібно носити з собою багато пристроїв - все вміщається в одному».

У 1973 році, коли ми зробили перший дзвінок за допомогою стільникового телефону, не було персональних комп'ютерів, цифрових фотоапаратів і нічого схожого на Інтернет. Ми думали тільки про те, як зробити можливим спілкування між людьми в мобільному режимі».

Колектив університету глибоко сумує з приводу смерті кандидата ветеринарних наук, доцента кафедри гігієни тварин і основ санітарії **ЖУРБЕНКА Василя Андрійовича** та висловлює щире співчуття рідним і близьким.

УНІВЕРСИТЕТ

газета Білоцерківського національного аграрного університету
Головний редактор **В.В. Сахнюк**.
Відповідальний за випуск **М.О. Сокольська**.
Редактор **С.О. Заїка**. Технічний редактор **Л.В. Косякова**.
Коректор **О.М. Трегубова**. Фото: **О.М. Грубчак**.

За достовірність інформації відповідальність несе автор. Думка редакції не завжди збігається з думкою авторів. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

Адреса редакції: м. Біла Церква,
Соборна пл. 8/1. Телефон 33-11-01.
e-mail: redakciaviddil@ukr.net

Комп'ютерна верстка. Обсяг 0,5 друк. арк.
приведеного до формату двох полос газети
формату А3. Свідчення Серія КІ № 1249-пр.
Підписано до друку
30.01.2015 р.
Тираж 1000.